

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/621/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112214676
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Ferková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7112214676.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Ferkovej a sudcov JUDr. Miroslava Sogu a JUDr. Táni Veščičikovej v právnej veci navrhovateľa: PRESTO Services Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Bulharska 70, IČO: 44 016 956, zastúpeného: JUDr. Jozefom Pojdákom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mokrán Záhň 2, proti odporkyni: K.. V. M., G.. X.X.XXXX, K. Z. C., U. XX, zastúpenej JUDr. Oľgou Kmeťovou, CSc., advokátkou so sídlom v Košiciach, Važecká 4, v konaní o zaplatenie 6.610,80 eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 10.3.2014 č.k. 24C/308/2012-112 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Navrhovateľ je povinný nahradiť odporkyni trovy odvolacieho konania vo výške 228,81 eur a tieto uhradiť JUDr. Oľge Kmeťovej, CSc., advokátke do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvého stupňa“) návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal voči odporkyni zaplatenia 6.610,80 eur s prísl. zamietol. Priznal odporkyni právo na náhradu trov konania proti navrhovateľovi spolu vo výške 1.373,52 eur, ktorá pozostáva z trov právneho zastúpenia vo výške 977,02 eur a z iných trov vo výške 396,50 eur (súdny poplatok) a ktorú uložil navrhovateľovi zaplatiť odporkyni k rukám jej právnej zástupkyne JUDr. Oľgy Kmeťovej, CSc., advokátky, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci podľa § 39 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 7, § 11 ods. 2 zákona č. 618/2003 Z.z. o autorskom práve o právach súvisiacich s autorským právom (autorský zákon), § 420 ods. 1, ods. 3, § 442 ods. 1, ods. 2 a § 443 Občianskeho zákonníka vzal za preukázané, že medzi účastníkmi konania došlo k uzavretiu autorskej zmluvy dňa XX.X.XXXX, ktorou sa odporkyňa ako autorka zaviazala uskutočniť pre navrhovateľa ako objednávateľa preklady e-learningových kurzov pre základné a stredné školy z angličtiny do slovenčiny. Predmet autorskej zmluvy bol zadávaný na základe ďalšej zmluvy o dielo, ktorá bola uzavretá medzi spoločnosťou PRESTO - PŘEKLADATELSKÉ CENTRUM, s.r.o. so sídlom v Prahe ako poskytovateľom a spoločnosťou AGEMSOFT, a.s. ako zadávateľom. Práve spoločnosť PRESTO - PŘEKLADATELSKÉ CENTRUM, s.r.o. sa zaviazala zabezpečiť odborný preklad projektu vo forme subdodávky navrhovateľa. Navrhovateľ tento preklad zabezpečoval zmluvnou spoluprácou s externými prekladateľmi, medzi ktorých patrila aj odporkyňa. Z vykonaného dokazovania súdu prvého stupňa vyplynulo a ani navrhovateľ túto skutočnosť nespochybňoval, že odporkyňa vykonala pre navrhovateľa práce v zmysle autorskej zmluvy, za ktoré jej navrhovateľ vyplatil odmenu vo výške 1.374,11 eur. Nevyplatil jej však odmenu vo výške 629,02 eur a e-mailom jej oznámil, že z dôvodu množiacich sa reklamácií pozastavuje platbu za preklady s tým, že

vykoná audit všetkých lekcí v lehote 5 - 6 mesiacov. Listom zo dňa 27.8.2010 navrhovateľ spochybnil kvalitu práce odporkyne a uviedol, že celkové náklady na opravu prekladov predstavujú 219.922,88 eur, ktorej pomernú časť vo výške 75.609 eur spoločnosť PRESTO - PŘEKLADATELSKÉ CENTRUM, s.r.o. so sídlom v Prahe uplatnila voči navrhovateľovi ako objednávateľovi a následne úhradu tejto sumy uplatňuje navrhovateľ voči odporkyni ako pomernú škodu po jednostrannom započítaní nevyplatenej odmeny. V prejednávanej veci predmetom konania bol nárok navrhovateľa na náhradu škody, ktorá mu mala vzniknúť z dôvodu vynaložených nákladov na odstránenie väd prekladov vyhotovených odporkyňou. Súd prvého stupňa v rozsudku konštatoval, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že navrhovateľ nepostupoval v súlade s autorskou zmluvou, keď chyby, ktoré zistil, odporkyni nepredložil na opravu. Pokiaľ mal za to, že odporkyňa hrubo porušila podmienky zmluvy značne nekvalitným prekladom textov, toto porušenie jej nevytkol a následne zmluvný vzťah neukončil. Odporkyňa vyzval na náhradu škody listom zo dňa 27.8.2010. Z prílohy č. 2 k tomuto listu (Špecifikácia a vyhodnotenie chybovosti spolu s vyčíslením škody) nevyplýva presná špecifikácia chýb, ktorých sa mala odporkyňa dopustiť, sú tam uvedené len príklady konkrétnych chýb. Nie je však zrejmé, aké konkrétne chyby zo strany odporkyne vznikli a či sa jednalo o chyby, na základe ktorých malo dôjsť zo strany odporkyne k hrubému porušeniu podmienok zmluvy v zmysle článku VIII autorskej zmluvy. Navrhovateľ tiež nepostupoval v súlade s článkom IV bodu 8 autorskej zmluvy, keď nereklamoval u odporkyne predložené texty a nepožiadali ju v zmysle tohto článku o opravu bezplatne preložiť text v lehote 5 dní. Pokiaľ ide o listinný dôkaz označený ako „Vyhodnocení chybovosti korektora projektu Planéta vedomostí“ súd prvého stupňa konštatoval, že táto listina nie je datovaná ani ratifikovaná a preto nemá dôkaznú hodnotu. Navrhovateľ dodané dielo odporkyne nereklamoval, ale bez ďalšieho pristúpil k aplikácii článku VIII zmluvy, ktorý rieši ukončenie zmluvy. Tým, že od zmluvy neodstúpil, no napriek tomu aplikoval vo vzťahu k odporkyni bod 3 tohto článku tak, že od zmluvného honorára odpočítal náklady na opravu prekladu, konal v rozpore so zmluvou. Ani z ostatných listinných dôkazov predložených navrhovateľom nie je možné jednoznačne a nezameniteľne zistiť, presne o akú kontrolu sa jednalo, kto ju vykonal a kedy, o akú lekcii išlo a či išlo vôbec o lekcie, ktorých preklad robila odporkyňa. Navrhovateľ teda v konaní nepreukázal skutočnosť, ktorú tvrdil a to, celkový počet opravovaných chýb v prekladoch a cenu opravy za jednu chybu. Ani na výzvu súdu navrhovateľ nepredložil listinné doklady - zmluvu o dielo uzavretú medzi spoločnosťou AGEMSOFT, a.s. a spoločnosťou PRESTO - PŘEKLADATELSKÉ CENTRUM, s.r.o., hoci tvrdil, že predmet autorskej zmluvy bol zadávaný na základe predchádzajúcej zmluvy o dielo, uzavretej medzi týmito spoločnosťami. Tiež nepredložil doklad o uskutočnení reklamácie zo strany spoločnosti AGEMSOFT, a.s., hoci tvrdil, že uvedená spoločnosť ako zadávateľ diela v septembri 2009 reklamovala preklady u navrhovateľa. Nepredložil ani doklad o predložení tejto reklamácie odporkyni za účelom bezplatného odstránenia väd a napokon ani doklad, že zaplatil sumu 75.609 eur spoločnosti PRESTO - PŘEKLADATELSKÉ CENTRUM, s.r.o., z ktorej si uplatnil pomernú časť náhrady škody voči odporkyni. Zhrnúc tieto zistené skutočnosti súd prvého stupňa uzavrel, že navrhovateľ nepreukázal splnenie zákonných predpokladov pre záver o zodpovednosti odporkyne za vznik škody, ani čo do základu, ani čo do uplatneného rozsahu. Nepreukázal existenciu protiprávneho konania, predložené listinné doklady nesvedčia o porušení zmluvne dojednaných povinností zo strany odporkyne, naopak, svedčia o porušovaní zmluvných podmienok zo strany navrhovateľa. Navrhovateľ nepreukázal ani existenciu škody, keď nepredložil žiaden doklad o zaplatení čiastky 75.609 eur, prípadne pomernej časti uplatnenej škody voči odporkyni vo výške 7.239,82 eur. Posledným predpokladom pre záver zodpovednosti odporkyne za vznik škody (príčinná súvislosť) sa súd prvého stupňa nezaoberal, pretože neboli splnené ostatné podmienky pre záver o zodpovednosti odporkyne za vzniknutú škodu. Zo všetkých týchto dôvodov súd prvého stupňa návrh ako nedôvodný zamietol. Na okraj súd prvého stupňa poznamenal, že aj iné návrhy navrhovateľa na základe rovnakých skutkových okolností, ktorými sa domáhal náhrady škody voči iným autorom boli súdmi prvého stupňa, v jednom prípade aj odvolacím súdom rozhodnuté tak, ako v tomto konaní.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnej odporkyni priznal náhradu trov konania, spočívajúcich v náhrade za zaplatený súdny poplatok za odpor voči platobnému rozkazu vo výške 396,50 eur a náhradu trov právneho zastúpenia. Tie priznal v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, a to za prevzatie a prípravu zastúpenia, odpor proti platobnému rozkazu, písomné vyjadrenie zo dňa 7.11.2012, účasť na pojednávaní dňa 10.3.2014. Za účasť na pojednávaní dňa 16.12.2013 priznal odmenu vo výške 1/4. Právnej zástupkyni priznal aj tzv. režijný paušál za každý úkon právnej služby v roku 2012 vo výške 7,63 eur, v roku 2013 vo výške

7,81 eur a v roku 2014 vo výške 8,04, t.j. za 5 úkonov právnej služby spolu vo výške 38,74 eur. Tarifnú odmenu tak s režijným paušálom priznal vo výške 977,02 eur. Spolu trovy konania činia 1.373,52 eur.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. a odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odvolaní uviedol, že nesúhlasí s konštatovaním a záverom súdu prvého stupňa, ktorý považuje za nesprávny, že navrhovateľ nepreukázal „celkový počet opravovaných chýb v prekladoch ani cenu opravy za jednu chybu“. Zo strany objednávateľa (AGEMSOFT, a.s.) došlo k reklamáciám, ktoré sa nezaznamenávali písomne, ale prebiehali len elektronicky, formou e-mailových komunikácií medzi objednávateľom a navrhovateľom. Odporkyňa nedodržaním zmluvných povinností závažným spôsobom porušila autorskú zmluvu, keď po korektúre dodala značne nekvalitné preklady. V dôsledku porušenia tejto právnej povinnosti bol navrhovateľ nútený vykonať dodatočnú opravu dodaného diela, ktorú zabezpečoval prostredníctvom viacerých subjektov. Po pedagogickej korektúre vykonanej odporkyňou a technickej kompletizácii lekcí nasledovala finálna korektúra spočívajúca už iba v otestovaní funkčnosti a pokračovala záverečnými kontrolami technického a grafického rázu (kontrolovalo sa správne zobrazenie textu, obrázkov a pod.). Preto vo fáze jazykovej a pedagogickej korektúry bol text opravený do bezchybnej podoby, t.j. odstránili sa chyby, ktoré mohli nastať v priebehu prekladu a to tak, aby do fázy kompletizácie boli odovzdané bezchybné texty, keďže bolo zjavné, že po skompletizovaní a zakomponovaní textu do interaktívnych lekcí, sa budú chyby len ťažko opravovať. Vzniknuté chyby, ktorých sa odporkyňa dopustila sa prejavili až neskôr a odrazili sa na ďalších prácach s textom. Celková kompletizácia textu a následné zmultimedizovanie lekcí bolo časovo a finančne náročné. Keď sa našli chyby a objednávateľ ich reklamoval, predmetné reklamácie posudzoval tzv. R-team (ktorý komunikoval so zákazníkmi, posudzoval hlásenie chýb, konzultoval s pôvodnými korektormi, prípadne s ďalšími nezávislými pedagógmi) a ktorý rozhodol o oprávnenosti či neoprávnenosti reklamácií a v kladnom prípade lekcii vrátil späť do fázy kompletizácie lekcí s príslušným vyjadrením, ako lekcii opraviť. Navrhovateľ konal v súlade s § 417 ods. 1 Občianskeho zákonníka, teda odvracal hroziacu škodu a vykonal všetky kroky na zníženie nákladov za odstraňovanie vzniknutej škody. Navrhovateľ na preukázanie svojho nároku zvolil najmenej nákladný spôsob, a to príkladný výpočet chýb v dokumente „rozbór nedostatkov práce a kvalifikácia vzniknutých finančných dopadov“, ktorý obsahuje niekoľko konkrétnych príkladov. Vzhľadom na to, že chyby, ktorých sa dopustila odporkyňa sa premietli do audiovizuálnej stránky diela, teda do interaktívnej lekcie, bolo by komplikované, veľmi pracné, časovo a finančne abnormálne náročné vypisovať ručne všetky chyby korektorov, čím by sa neprimerane zvýšili náklady. Navrhovateľ celkovú sumu (uvedenú vo faktúre č. FV-10/4000001) patriacu na chyby všetkých pedagógov (očistenú od chýb, ktoré neboli spôsobené chybami pedagógov - technické chyby) vydellil počtom chýb spôsobených pedagógmi, z čoho sa vypočítala výška škody spôsobená jednou chybou a takto určil výšku škody aj u odporkyne. Podľa názoru odvolateľa opravu diela nemohla urobiť samotná odporkyňa, nakoľko oprava textov po kompletizácii bola časovo náročná. Vytkol súdu prvého stupňa, že vykonal dokazovanie a vo veci rozhodol bez účasti navrhovateľa, resp. jeho právneho zástupcu na pojednávaní, čím došlo zo strany súdu k porušeniu práva navrhovateľa na účasti na pojednávaní. Právny zástupca navrhovateľa ospravedlnil svoju neúčast' na pojednávaní a v ospravedlnení zo dňa 6.3.2014 uviedol, že v prípade prekážok v účasti zo strany navrhovateľa alebo jeho právneho zástupcu na najbližšom vytyčenom pojednávaní bude substitučne splnomocnená iná osoba, aby sa vo veci mohlo pojednávať, nakoľko nie je v záujme navrhovateľa konanie zbytočne predlžovať.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla potvrdiť rozsudok ako vecne správny a uplatnila trovy odvolacieho konania. Zotrvála na svojom názore, že navrhovateľ nepostupoval v súlade s uzavretou zmluvou, keď údajne vadne dodané korektúry od odporkyne nereklamoval. Túto skutočnosť navrhovateľ nepoprel ani v odvolaní proti prvostupňovému rozsudku. Navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal, že odporkyňou vykonané práce majú vady (odstrániteľné alebo neodstrániteľné) prípadne, že neboli riadne vykonané. Aj určenie celkovej škody voči odporkyni sa javí ako právne irelevantné a nedôvodné. Podľa názoru odporkyne je potrebné v konaní predovšetkým ustáliť jej zodpovednosť v danej veci. Navrhovateľ nepreukázal porušenie právnej povinnosti zo strany odporkyne, taktiež vznik škody, ani príčinnú súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou. Navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno ohľadom preukázania vzniku škody a jej konkrétnej výšky odporkyňou. Rozpočítanie celkovej výšky nákladov na opravu prekladov na jednotlivých prekladateľov a korektorov na základe pomeru chýb (nekonkretizovaných, nešpecifikovaných) k celkovému počtu chýb sa javí ako právne irelevantné a nedôvodné.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací prejednal odvolanie navrhovateľa proti rozsudku v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa proti rozsudku nie je dôvodné.

Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku boli zverejnené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach dňa 8.4.2015. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 15.4.2015 o 09.05 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 227/II.p. v zmysle § 156 ods. 1, 3 O.s.p.

Rozsudok súdu prvého stupňa je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Navrhovateľ v odvolaní označil odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p., t.j., že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvého stupňa vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo.

Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvého stupňa založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 133 až § 135 O.s.p.

K odvolaciemu dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

Odvolací súd v pojednávacej veci dospel k záveru, že uvedené odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Rozhodnutiu súdu prvého stupňa nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani to, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli a nevyšli za konania najavo, žeby opomenul niektoré skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo žeby v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, žeby výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z §§ 133 až § 135 O.s.p., alebo žeby na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie, náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa § 132 O.s.p. a z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj

založil svoje rozhodnutie. Zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom nebola zistená vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Vecne správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto v podrobnostiach odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Navrhovateľ v odvolaní poukazuje na skutočnosti, ktoré už boli predmetom dokazovania na súde prvého stupňa, s ktorými sa súd prvého stupňa náležite a správne vypořiadal, preto odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

K odvolacím námietkam navrhovateľa odvolací súd udáva nasledovné:

Teória procesného práva podmieňuje úspech účastníka konania v spore unesením „dvoch bremien“. Ide jednak o bremeno tvrdiť skutočnosti, ktoré môžu privodiť jeho úspech v spore a jednak bremeno tieto skutočnosti preukázať.

Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukazovania je ustanovenie § 120 ods. 1 veta prvá O.s.p., podľa ktorého účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Uvedené ustanovenie stanovuje dôkaznú povinnosť účastníkov v sporovom konaní, t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na účastníkoch konania. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú toho účastníka, ktorý síce navrhol dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení účastníka. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť účastníka za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka nie je preukázané (v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé), ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie.

V prejednávanej veci správne súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania uzavrel, že navrhovateľ v konaní nepreukázal splnenie predpokladov vzniku zodpovednosti odporkyne za škodu v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a to protiprávne konanie a vznik škody, bez splnenia ktorých predpokladov nemožno návrhu navrhovateľa vyhovieť.

Navrhovateľ totiž v prejednávanej veci nepredložil a ani nenavrhol vykonať také dôkazy, ktorými by preukázal tvrdenia o porušení povinností odporkyne, vyplývajúcich zo zmluvného vzťahu s navrhovateľom a vznik škody, teda majetkovej ujmy, ktorá mu mala v súvislosti s porušením povinností zo strany odporkyne vzniknúť.

Nakoniec aj sám navrhovateľ v priebehu konania na súde prvého stupňa a aj v odvolaní priznáva, že nedisponuje takými dôkazmi (najlepšie v písomnej forme-poznámka odvolacieho súdu), ktorými by bezpečne preukázal tvrdenia o zodpovednosti odporkyne za škodu mu vzniknutú, keď uviedol, že reklamácie sa nezaznamenávali písomne a že sporný text bol opravený do bezchybnej podoby bez toho, aby sa jednotlivé chyby, ktorých sa odporkyňa dopustila v jednotlivostiach zaznamenali. Možno len súhlasiť s názorom súdu prvého stupňa, že príkladným výpočtom chýb nemožno nárok považovať za preukázaný.

Z vyššie uvedených dôvodov nemožno vyvodit' iný záver než ten, ktorý vyvodil súd prvého stupňa, že v dôsledku takejto sťaženej dôkaznej situácie sa navrhovateľ dostal do dôkaznej núdze pri preukázaní predpokladov splnenia zodpovednosti odporkyne za škodu, preto neostávalo odvolaciemu súdu iné, ako potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa.

Nedôvodnou je námietka odvolateľa, ktorou vytkol procesné pochybenie súdu prvého stupňa a síce, že nemal v konaní osvedčené splnenie podmienok, za ktorých mohol podľa § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednať a rozhodnúť v jeho neprítomnosti dňa 10.3.2014, ale napriek tomu vo veci konal a rozhodol.

Po oboznámení sa s obsahom spisu, predovšetkým obsahom zápisnice zo dňa 10.3.2014 odvolací súd zistil, že postupom súdu prvého stupňa nebola navrhovateľovi odňatá možnosť konať pred ním v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., teda odvolanie v tomto smere nie je tiež dôvodné.

Súd prvého stupňa pojednával a rozhodol vo veci dňa 10.3.2014 v neprítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa podľa § 101 ods. 2 O.s.p. Právny zástupca navrhovateľa prevzal predvolanie na pojednávanie dňa 20.1.2014 a svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil elektronickým podaním, doručeným súdu prvého stupňa v piatok dňa 7.3.2014 o 13.00 hod. Ako dôvod odročenia uviedol dlhodobu plánovanú dovolenku v zahraničí, pričom podľa potvrdenia spoločnosti Sport Travel, s.r.o. Bratislava ju mal absolvovať v dňoch 8.3. - 13.3.2014. Súčasne požiadal o odročenie pojednávania.

Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie, ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

Navrhovateľ bol na pojednávaní dňa 10.3.2014 riadne predvolaný, a to predvolaním, ktoré prevzal dňa 20.1.2014, teda vzhľadom na takýto odstup času je zrejmé, že právny zástupca navrhovateľa mohol zabezpečiť prítomnosť na pojednávaní cestou substitúta, aby pojednávanie mohlo prebehnúť. V ospravedlnení z pojednávania pritom neuviedol ani dôvod, prečo takto nepostupoval a prečo na pojednávaní nezabezpečil účasť cestou substitúta, resp. aké skutočnosti mu v tom bránili. Navyše výstižne konštatoval súd prvého stupňa v zápisnici o pojednávaní zo dňa 10.3.2014, že aj predchádzajúce pojednávania boli odročené z rovnakého dôvodu, pričom právny zástupca navrhovateľa v oboch prípadoch doručil súdu ospravedlnenie bezprostredne pred nariadeným termínom pojednávania napriek tomu, že predvolania mu boli doručené so značným odstupom. V týchto ospravedlneniach tiež neuviedol, kedy sa dozvedel o dôvode, pre ktorý navrhol pojednávanie odročiť.

Podľa vyššie cit. § 101 ods. 2 O.s.p. súd môže posudzovať žiadosť účastníka o odročenie pojednávania len z hľadiska dôležitých dôvodov, existenciu ktorých môže preveriť len zo skutočností, ktoré sú mu známe v čase rozhodovania o žiadosti účastníka. Dôvodnosť žiadosti o odročenie pojednávania posudzuje súd preto predovšetkým z hľadiska preukázania skutočností, z ktorých účastník vyvodzuje existenciu dôležiteho dôvodu.

V prejednávanej veci síce právny zástupca navrhovateľa požiadal o odročenie pojednávania, avšak dôvod ním uvedený správne súd prvého stupňa nepovažoval za dôležitý pre odročenie pojednávania.

Pokiaľ súd prvého stupňa v konaní pokračoval a aj rozhodol po obdržaní žiadosti právneho zástupcu navrhovateľa o odročenie pojednávania, neporušil ust. § 101 ods. 2 O.s.p. a neodňal tým navrhovateľovi možnosť konať pred súdom.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľ v odvolacom konaní úspech nemal a úspešný odporca uplatnil náhradu trov konania, spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia. Tie odvolací súd priznal podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm.b/ a § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, a to za vyjadrenie k odvolaniu, za ktoré patrí odmena vo výške 220,77 eur a režijný paušál 8,04 eur. Takto priznal spolu 228,81 eur, ktoré trovy konania zaviazal navrhovateľa zaplatiť advokátke JUDr. Oľge Kmeťovej, CSc, v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p..

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.